

Praktiska kunskaper viktigare än teoretiska i framtiden

Låt oss göra ett tankeexperiment. Vi placerar en 20-årig stadsbo som levde för 300 år sedan på en öde ö någonstans i Söderhavet utan egna tillhörigheter och en annan 20-åring från 2000-talet med motsvarande bakgrund på en annan ö med samma förutsättningar. Vem kommer att leva längst av dem? Om vi bortser ifrån risken för att drabbas av tropiska sjukdomar så hävdar jag att 20-åringen från 1700-talet kommer att klara sig bäst. Författaren Daniel Defoes fiktive skeppsbrutne sjöman Robinson Kruse har viss verklighetsbakgrund i den skotske sjömannen Alexander Selkirk som i fyra år (1704 – 1708) bodde på den obebodda ön Isla Más A Tierra (en av Juan Fernándezöarna) utanför Chile. Trots längre skolutbildning idag än på 1700-talet så missar många av dagens unga en viktig kunskap. Hur skaffar man sig mat den dag maten tar slut i mataffären? Kunskaper om multiplikationstabellen, javaprogrammering eller fotbollstalanger kommer då att slå sig slätt emot kunskaper om exempelvis ätliga växter i naturen eller hur man odlar sin egen mat. Denna fundamentala kunskapsbrist är en effekt av människans fjärmande från naturen, såväl fysiskt som mentalt. Fram till 1800-talet odlade ännu stadsborna huvuddelen av sin mat i s.k. kålgårdar i anslutning till sin bostad. Runt städerna fanns även stora markområden, s.k. stadsjordar i direkt anslutning till stadskärnan där stadsborna odlade sin mat i lite större skala, ett arbete som tidvis sysselsatte hela familjen. Den globala befolkningsexplosionen, peak fosfor (som enligt forskarna beräknas inträffa 2033) och växthuseffektens verkningar kommer förr eller senare att leda till matbrist, såväl i som utanför Sverige. Den som inte har rätt kunskaper kommer då att bli en förlorare.

Håkan Nihlman

Ordförande Håbo Naturskyddsförening